100 ఏళ్లకు వందనం నేడు ఉనికే ప్రశ్నార్థకం

చీలికలు.. సైద్ధాంతిక విభేదాలతో తిరోగమనం వైపు కమ్యూనిస్టులు

విధానాల కంటే అవసరాలు, స్వప్రయోజనాల కోసమే పాకులాడుతున్న కామ్రేడ్లు

ఒకటీ అరా సీట్ల కోసం ఇతర పార్టీలతో పొత్తుకు వెంపర్లాడే దుస్థితి

నాడు ఏ సమస్య తలెత్తినా ఎర్రజెండాలతో ఉద్యమించే కామ్రేడ్లు.. ఇప్పుడు కరువయ్యారు

సీపీఐ పార్టీ వందేళ్ల ప్రస్థానంపై విశ్వంభర కథనం..

ఎరుపులోనే మెరుపుంది..పోరాడే శక్తుంది..శ్రమజీవుల హక్కులకై ఎలుగెత్తే బలముంది! అంటూ 'ప్రపంచ కార్మికులారా ఏకమవ్వండి'..అంటూ కీలక నినాదంతో ఆవిర్భవించిన కమ్యూనిస్టు పార్టీ శతవసంతంలోకి అడుగుపెట్టింది. మన దేశంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆరంభం నుంచే ఎన్నో నిర్బంధాలను ఎదుర్కొంటూ విస్తృత ప్రజా బాహుళ్యానికి చేరువైంది. స్వతంత్ర భారత దేశ తొలి సార్వత్రిక ఎన్నికల్లో ప్రధాన జాతీయ పార్టీ కాంగ్రెస్‌కు కమ్యూనిస్టులే ప్రత్యామ్నాయం అనేంతగా ప్రాచుర్యం పొందింది. వాస్తవానికి మట్టిని, మనిషిని, చెమటను, చెట్టును ప్రేమించే సహజ లక్షణం కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతాలది. స్వేచ్ఛను, మార్పును, క్రాంతిని ఆకాంక్షించే భావజాలం వారిది. పోరాటాలకు ప్రతిరూపం.. కార్మిక, కర్షక, అణగారిన వర్గాల గొంతుక. ఎర్రజెండా వర్గరహిత స్వర్గం, మానవతకు నిలయం అన్నది కామ్రేడ్ల బలమైన నినాదం. ఇదంతా ఇప్పుడు గత చరిత్ర. మాది దీర్ఘకాలిక పోరాటం.. భవిష్యత్‌లో బలపడతాం అని ఆత్మవిశ్వాసం వ్యక్తంచేసిన కమ్యూనిస్టు పార్టీలు వర్తమానంలో ఉనికిపాట్లు పడుతున్నాయి. ఊహాతీతమైన వేగంతో మార్పు చెందుతున్న సమాజంతో పరుగులు తీయలేక సొమ్మసిల్లాయి. భవిష్యత్ కోసం కాలగర్భంలోని వందేళ్ల నాటి పునాదుల్ని వెతుక్కుంటున్నాయి. మనదేశంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆవిర్భవించి వందేళ్లు అవుతున్నా కార్మిక రాజ్య స్థాపన మాటేమో గాని... వారు మాత్రం వివిధ పార్టీలుగా, గ్రూపులుగా విడిపోయారు. శతవసంతంలోకి అడుగుపెట్టిన కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రస్థానంపై విశ్వంభర ప్రత్యేక కథనం..

ప్రత్యామ్నాయ రాజకీయ శక్తిగా..

జాతీయోద్యమంలో, ఆ తర్వాతా కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం క్లిష్టమైన మార్గంలో పయనించింది. తీవ్ర నిర్బంధం సహా అనేక ఆటుపోట్లకు గురైంది. పలు విజయాలతో పాటు కొన్ని విధానపరమైన పొరపాట్లను సొంతం చేసుకుంది. భారత కమ్యూనిస్టులకు అప్పటి సోవియట్ రష్యా ప్రధాన స్ఫూర్తి. బ్రిటిష్ పాలకుల నుంచి దేశానికి సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యం కావాలని తొలుత తీర్మానించడమే కాకుండా ఆ దిశగా కాంగ్రెస్ పార్టీపైనా ఒత్తిడి తెచ్చారు. ఆర్థిక, రాజకీయ అంశాల్లో భిన్నాభిప్రాయాలు ఉన్నప్పటికీ భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ 1936 నుంచి 1945 వరకు స్వాతంత్ర్య ఉద్యమంలో కాంగ్రెస్‌లో భాగంగానే కొనసాగింది. 1942-45 మధ్య కాలంలో రైతులు, కార్మికులు, విద్యార్థులు, మేధావుల్లో కమ్యూనిస్టుల ప్రాబల్యం గణనీయంగా పెరిగింది. 1952లో మొదటి సార్వత్రిక ఎన్నికల్లో 61 లోక్‌సభ స్థానాల్లో పోటీచేసిన ఉమ్మడి కమ్యూనిస్టు పార్టీ 23 స్థానాల్లో గెలుపొంది ప్రధాన ప్రతిపక్ష పార్టీగా అవతరించింది. కాంగ్రెస్ పార్టీకి రాజకీయ ప్రత్యామ్నాయం కాగలదనే అభిప్రాయం కల్పించింది.1957 సార్వత్రిక ఎన్నికల్లో లోక్‌సభలో భారత కమ్యూనిస్టుల బలం 27కు చేరింది. అదే సమయంలో కేరళలో విజయం సాధించి ప్రజాస్వామ్యబద్ధంగా ఎన్నికైన తొలి కమ్యూనిస్టు ప్రభుత్వంగా నిలిచింది.నంబూద్రిపాద్ అధ్వర్యంలో ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. ఎన్నికల మార్గంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ అధికారంలోకి రావడం అప్పటికి ప్రపంచంలోనే అరుదైన ఘటన. ఈ విజయంతో ఎన్నికల మార్గంలో అ ధి కా రం లో కి రావచ్చనే భావన కమ్యూనిస్టుల్లో బలపడిరది.1962 సార్వత్రిక ఎన్నికల అనంతరం లోక్‌సభలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఎంపీల సంఖ్య 29కు పెరిగింది. ఈ కాలంలోనే కేరళ, పశ్చిమబెంగాల్, ఆంధ్రప్రదేశ్‌లలో బలమైన రాజకీయ శక్తిగా ఎదిగింది.

ప్రజలపక్షాన నిలబడే శక్తిగా కమ్యూనిస్టులంటే సమాజంలో ఎనలేనిగౌరవం. వెనుదీయని వారి పోరాటలపై సమాజంలో అపార నమ్మకం. స్వార్థం, సంకుచితత్వం, సంపదలపై వ్యామోహం, పదవుల కలహాలు, కులమత రాజకీయాలకు దూరంగా దేశంకోసం, ప్రజల శ్రేయస్సుకోసం ఉన్నత ఆశయాలే ఆయుధాలుగాకమ్యూనిస్టుల ప్రస్థానం ప్రత్యేకమైనది. గ్రామస్థాయిలో వారు రగిల్చిన అరుణారుణ చైతన్య స్ఫూర్తి కిరణాలు అభ్యుదయ సమాజానికి బాటలు వేశాయి. దేశంలో చాలా పార్టీలు రకరకాల అవినీతి ఆరోపణల్లో కూరుకు పోయాయి. అనేక విధాల అవకాశవాదాలతో రంగులు మార్చుకున్నాయి. కానీ వందేళ్ల చరిత్రలో కమ్యూనిస్టులు సామ్యవాద భావజాలానికి, లౌకిక ప్రజాస్వామ్య విలువలకు అంకితమై వాటిని కాపాడేందుకు అహర్నిశలు పాటుపడ్డారు. సెక్యులరిజాన్ని కాపాడడంలో, వివిధ రంగాల్లో ఆధిపత్య శక్తులను నియంత్రించడంలో, ప్రజలను చైతన్యం చేయడంలో కమ్యూనిస్టుల పాత్ర గణనీయంగా ఉందన్నది వాస్తవం. ముఖ్యంగా వెట్టిచాకిరీ నిర్మూలన, భూసంస్కరణలు

కమ్యూనిస్టులకు సమాజంలో ఎనలేని గౌరవం..

కామ్రేడ్ల విజయాలకు చారిత్రక నిదర్శనాలు. ఇప్పటి పాలకుల గొప్పలన్నీ నాటి కమ్యూనిస్టు పోరాట విజయాలపై ఎగురుతున్న రంగుల జెండాలే. యూపీఏ ప్రభుత్వ హయాంలో తీసుకొచ్చిన ఉపాధి హామీ పథకానికీ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాలు, చొరవే కారణమన్నది జగద్విదితం.

కమ్యూనిస్టులు సాధించిన విజయాలు..

కేంద్రంలో, అత్యధిక రాష్ట్రాల్లోనూ అధికార పగ్గాలు చేపట్టలేకపోయినా, సైద్ధాంతిక విభేదాలు ఎన్ని ఉన్నా....భారత కమ్యూనిస్టులు సాధించిన విజయాలు, వారి త్యాగాలు విస్మరించలేనివి. తెలంగాణ సాయుధ పోరాటంలో సుమారు 4 వేల మంది కమ్యూనిస్టులు ప్రాణ త్యాగం చేశారు. 10 లక్షల ఎకరాల భూమిని పేదలకు పంచారు. నక్సల్స్ ఉద్యమాల్లో మరణాల సంఖ్య కూడా తక్కువేమీ కాదు. సమ సమాజ భావజాలంతో దేశ సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంస్కృతిక, సాహిత్య రంగాలపై కమ్యూనిస్టులు ప్రగాఢమైన ముద్ర వేశారు. రైతులు, కూలీలు, కార్మికులు, విద్యార్థులు, యువత...ఇలా అన్ని వర్గాల ప్రజలను ప్రభావితం చేశారు. దేశంలో భూ సంస్కరణలు, కార్మికుల అనుకూలమైన చట్టాల రూపకల్పన, అటవీ భూములపై గిరిజన హక్కులను గుర్తిస్తూ 1/70 వంటి శాసనాల వెనుక తమ ఉద్యమాల ప్రభావం ఉందని కమ్యూనిస్టులు గుర్తు చేస్తున్నారు. తెలుగు రాష్ట్రాలకు చెందిన ఎందరో కమ్యూనిస్టులు జాతీయ స్థాయి నేతలుగా ఖ్యాతి పొందారు.

మసకబారిన వైభవం

కమ్యూనిస్టు రాజకీయాల్లోకి యువతరం మొగ్గు చూపకపోవడం, కాలంచెల్లిన సిద్ధాంతాలతో రాన్రాను వైభవం మసకబారుతూ వచ్చింది. చివరకు ఎన్నికల్లో సొంతంగా పోటీచేయడానికి కూడా సాహసించలేని దుస్థితి ఏర్పడిరది. ఒకటీ అరా సీట్లకోసం ఇతర పార్టీలతో పొత్తుకు వెంపర్లాడాడే దుర్గతి దాపురించింది.ప్రజల పక్షాన పోరాడేవారేరీ?సమకాలీన రాజకీయాలు పూర్తిగా మారిపోయాయి. సిద్ధాంతాలు.. విధానాల కంటే అవసరాలు, స్వప్రయోజనాలే ఆయా పార్టీలకు ప్రధానమయ్యాయి. ఎవరు ఎప్పుడు ఎవరితో కలిసివుంటారో.. ఎప్పుడు విభేదించుకుంటారో తెలీని పరిస్థితి. జాతీయ రాజకీయాల్లోనే కాదు.. తెలుగు రాష్ట్రాల్లోనూ కమ్యూనిస్టుల పరిస్థితి రోజుకు రోజుకీ దిగజారిపోతుంది.. అభివద్ధి.. సంక్షేమం.. జీవనప్రమాణాల గురించి ఆయా ప్రభుత్వాలు.. పార్టీలు ఎవరెన్ని చెప్పినా.. కమ్యూనిస్టుల పోరాటాలకు మూలమైన ఆనాటి సమస్యలు నేటికీ ఉన్నాయి. విద్య, ఉపాధి, శాంతిభద్రతల నుంచి హక్కుల వరకూ సామాన్యులు, పేదలు ఇబ్బందులు ఎదుర్కొంటూనే ఉన్నారు. వ్యక్తులుగా వ్యవస్థలతో పోరాడలేక వేదన చెందుతున్నారు. గతంలో ఏ చిన్న సమస్య తలెత్తినా ఎర్రజెండాలతో ఉద్యమించే కామ్రేడ్లు.. ఇప్పుడు కరువయ్యారు. ఇళ్లు కూల్చివేస్తున్నా.. నిరుద్యోగులు లాఠీదెబ్బలు తింటున్నా వారితరఫున నిజాయతీగా ముందు నిలిచేవారే లేరు. ప్రతిపక్షాలు రాజకీయాల కోసం హంగామా చేసినా, బాధితులకు పూర్తిభరోసా లభించడం లేదు. ఒకనాడు తెలుగు రాష్ట్రాల్లో ప్రభుత్వాలను శాసించిన కమ్యూనిస్టులు దుస్థితి నేడు వారి ఉనికే ప్రశ్నార్థకంగా మారింది. ముఖ్యంగా ఎన్నికల సమయంలో కమ్యూనిస్టుల ప్రధాన నేతలు ఏ ఎండకు ఆగొడుగు పడుతూ కమ్యూనిస్టుల సిద్ధాంతాన్ని మసకబారుస్తున్నారు. పార్టీ ప్రయోజనం కంటే కూడా తమ స్వప్రయోజనాలకే ప్రాధాన్యమిస్తున్నారు. రాష్ట్రంలో ఉన్న ప్రధాన పార్టీల వెంటనడిచేందుకు వారిచ్చే తాయిలాలకు కక్కుర్తి పడుతున్నారన్న విమర్శలున్నాయి. ముఖ్యంగా ఈ పార్టీలలోని ప్రధాన నేతలు ప్రజా ప్రతినిధులుగా గెలిచే పరిస్థితులు ప్రస్తుతం లేకపోవడంతో పార్టీ పదవులను అంటిపెట్టుకుంటున్నారు. ప్రజాసమస్యల కోసం అలుపెరగని పోరాటాలు చేయాల్సిన కమ్యూనిస్టులు తమ సిద్ధాంతాలను మరిచి రాజకీయ ప్రయోజనాలకోసమే పనిచేస్తున్నారు.

కమ్యూనిస్టుల్లో చీలిక

దేశానికి స్వాతంత్ర్యం సిద్ధించిన 1947 తరువాత ఉమ్మడి కమ్యూనిస్టు పార్టీలో తలెత్తిన అంతర్గత వివాదాలు క్రమంగా విస్తరిస్తూ భారీ సంక్షోభానికి దారి తీశాయి. స్వతంత్ర భారత దేశాన్ని, వైరుధ్యాలను అంచనా వేసే విషయంలో, దేశ తొలి ప్రధాని నెహ్రూ విధానాలను సమర్థించే విషయంలో తీవ్ర గందరగోళానికి గురైంది. నెహ్రూ ప్రభుత్వ సైనిక చర్య తర్వాత... హైదరాబాద్ నిజాం వ్యతిరేక తెలంగాణ రైతాంగ సాయుధ పోరాటం విషయంలోనూ తీవ్ర విభేదాలు పొడచూపాయి. స్టాలిన్ అనంతర సోవియట్ రష్యాను అంచనా వేయడంలోనూ ఇవి కొనసాగాయి. భిన్న వర్గాల మధ్య రాజీ యత్నాలు ఫలించలేదు. 1964లో పార్టీ చీలిపోయింది. సీపీఎం ఆవిర్భవించింది. ఆ తర్వాత... ఉభయ కమ్యూనిస్టు పార్టీలు, ఇతర భావసారూప్య పార్టీలతో కలిసి పశ్చిమ బెంగాల్, కేరళ, త్రిపురలలో ప్రభుత్వాలను ఏర్పాటు చేసినప్పటికీ, పార్లమెంటులో ఉనికిని కాపాడుకోగలిగినప్పటికీ కాలక్రమంలో స్తబ్ధతకు గురయ్యాయి. దీర్ఘ కాలం అధికారంలో ఉన్న పశ్చిమ బెంగాల్, త్రిపురలలోనూ వామపక్షాలకు వరుస ఓటములు ఎదురయ్యాయి. పార్లమెంటరీ రాజకీయాలు, సాయుధ పోరాట కార్యాచరణ అంశాలతో కమ్యూనిస్టుల్లో మళ్లీ విభేదాలు పొడసూపాయి. 1967లో సీపీఐ(ఎం) నుంచి కొందరు బయటికి వచ్చారు. నక్సలైట్ ఉద్యమ పంథాను ఎంచుకున్నారు. ఫోకస్ గ్రామాల నుంచి అడవులకు మళ్లింది. సీపీఐ చీలిపోయి సీపీఎం ఏర్పడానికి చాలాకాలమే పట్టింది కానీ తర్వాత సీపీఎం నుంచి సీపీఐ ఎంఎల్ శ్రేణుల వేరు కుంపట్లకు ఎక్కువ కాలమేమీ పట్టలేదు. నక్సల్బరీ ఉద్యమం ప్రాతిపదికగా ఉనికిలోకి వచ్చిన సీపీఐ(ఎం-ఎల్) ఎంతో కాలం ఐక్యంగా కొనసాగలేకపోయింది. అనేక చీలికలకు గురైంది. మొత్తంగా కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం గతంలో ఎన్నడూ లేనంతగా ఒడుదుడుకుల్ని ఎదుర్కొంది.

కమ్యూనిస్టులలో అగ్రవర్ణాలదే ఆదిపత్యం..

బడుగు, బలహీన, అణగారిన వర్గాలకోసం పోరాడే పార్టీలుగా గుర్తింపు కమ్యూనిస్టు పార్టీలలో ఆదిపత్యం మాత్రం అగ్రవర్ణాలదే. సీపీఐ, సీపీఎం పార్టీలను చూసుకుంటే కేంద్ర, రాష్ట్రాలలో పార్టీ ప్రధాన పదవుల్లో కొన్నేళ్లుగా అగ్రవర్ణాల ఆధిపత్యమే కొనసాగుతోంది. దేశ, రాష్ట్ర, జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శులు, ఇతర ముఖ్య పదవుల్లో అగ్రవర్ణాల వారే అధికం. బడుగు, బలహీన వర్గాలకు రాజ్యాధికారం రావాలనే పోరాడే కమ్యూనిస్టులు వారి పార్టీల పదవుల్లో బడుగు, బలహీన వర్గాలకు ప్రాధాన్యమివ్వరు. అంతేకాకుండా పేదల పార్టీగా చెప్పుకునే కమ్యూనిస్టుల్లో ప్రధాన నేతల్లో చాలా మంది శ్రీమంతులే. ఎంఎల్‌ఏలు, ఎంపిలుగా చేసిన చాలా మంది కోటీశ్వరులుగా ఉన్నారన్నది మాత్రం వాస్తవం. ఎవరో ఒకరిద్దరూ కమ్యూనిస్టు భావజాలం నరానరాన నింపుకొన్న చందులాల్, గుమ్మడి నర్సయ్య, హరిబండి లక్ష్మీనారాయణ లాంటి కొందరు మూడునాలుగు పర్యాయాలు ఎంఎల్‌ఏలు, ఎంపీలుగా చేసినా తమ కొచ్చిన జీతాన్ని సైతం పార్టీ అభివృద్ధికోసమిచ్చేవారు. అవకాశమున్నా తాము నమ్మిన సిద్ధాంత కోసం కట్టుబడి ఉన్నారు. కానీ, నేటి నేతల్లో చాలామంది శ్రీమంతులే ఉన్నారు. వీరు కూడా ఎంతసేపటికి పార్టీ ప్రధాన పదవులను అంటిపెట్టుకుని అధికార పార్టీలకు కొమ్ముకాస్తూ స్వార్థ ప్రయోజనాలే చూసుకుంటున్నారు.

ఒక్కశాతానికి పడిపోయిన కమ్యూనిస్టుల ఉనికి

కమ్యూనిస్టుల వందేళ్ల సుదీర్ఘ కాలంలో సైద్ధాంతిక విభేదాలతో దీనిలో ఎన్నో చీలికలు వచ్చాయి. వీటిలో ఉనికి కోల్పోయినవి, మరో దాంట్లో విలీనమైనవే ఎక్కువ. ప్రస్తుతం సీపీఐ, సీపీఎం దేశవ్యాప్తంగా కనీస పట్టుగల పార్టీలుగా కనబడుతున్నాయి. రాజకీయపరంగా వీటిని చూసుకుంటే 1952 లో జరిగిన తొలి పార్లమెంట్ ఎన్నికల సమయంలో దేశంలోని ఓటర్ల సంఖ్య 17.3 కోట్లు. ఆ ఎన్నికల్లో భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీకి 16 , సోషలిస్టు పార్టీకి 12 సీట్లు వచ్చాయి. వాటికి 3 .3 శాతం ఓట్లు దక్కాయి. ప్రస్తుతం దేశంలోని 91.2 కోట్ల ఓట్లలో అవి ఒకశాతం లోపే ఉన్నాయి. దీన్ని బట్టే మన దేశంలో రాజకీయ క్షేత్రంలో కమ్యూనిజం ఎలా కానరాకుండా పోతుందో ఈ లెక్కలు చెబుతున్నాయి.

ఒక్కతాటిపైకి రావాలి...

అణగారిన వర్గాలకు కమ్యూనిస్టులతోనే సరైన న్యాయం లభిస్తుందని, వారుమాత్రమే తమకోసం నిజాయతీగా పోరాడుతారని ఇప్పటికీ ప్రజల్లో ఉంది. కమ్యూనిస్టు పార్టీల్లో ఉన్న నేతలు ఇప్పటికైనా తమ స్వార్థ ప్రయోజనాలు, రాజకీయాల కోసం కాకుండా , ప్రజా సమస్యల పరిష్కారం కోసం, అణగారిన వర్గాల కోసం, బాధితులకు న్యాయం చేకూర్చేందుకు పనిచేయాల్సిన అవసరం ఉంది. అంతేగాకుండా సైద్ధాంతిక విబేధాలతో విడిపోయిన కమ్యూనిస్టు పార్టీలన్నీ ఒక్కతాటిపైకి వచ్చి ప్రజలకోసం పోరాడాల్సి అవసరం ఉంది.

పోతుగంటి వెంకటరమణ
బ్యూరో చీఫ్, విశ్వంభర దినపత్రిక